

**SPRAWOZDANIE Z EUROPEJSKIEJ KONFERENCJI
AUDIOLOGICZNEJ W NOORDWIJKERHOUT (HOLANDIA)
19-23 marca 1995 roku**

W dniach 19-23 marca 1995 roku w Noordwijkerhout w Holandii odbyła się Europejska Konferencja Audiologiczna. Konferencji towarzyszyły dwa sympozja satelitarne. Pierwsze — poświęcone zagadnieniom epidemiologicznym audiologii dziecięcej — obejmowało krótkie komunikaty z krajów członkowskich EFAS (Europejska Federacja Towarzystw Audiologicznych). Drugie sympozjum dotyczyło zastosowania otoemisji w ocenie polekowych i wywołanych urazem akustycznym uszkodzeń ślimaka. W Konferencji udział wzięli przedstawiciele krajów europejskich oraz goście ze Stanów Zjednoczonych, Arabii Saudyjskiej, Nowej Zelandii, Egiptu, Izraela. W ciągu czterech dni Konferencji odbyło się 37 sesji, podczas których wygłoszono 162 referaty, dokonując przeglądu najnowszych doniesień w audiologii. Tematyka posiedzeń obejmowała większość zagadnień pozostających w kręgu zainteresowań współczesnej audiologii.

Szczególnie dużo miejsca poświęcono badaniom przesiewowym mającym na celu wczesną identyfikację uszkodzeń słuchu u dzieci. Dr Adrian Davis z Nottingham w wykładzie *Badania przesiewowe słuchu u noworodków* określił znaczenie skriningu w szeroko rozumianej opiece audiologicznej

i omówił strategię, rolę edukacji, koszty oraz skuteczność badań przesiewowych. O randze zagadnienia świadczy fakt, że temat skriningu podejmowany był w czasie wielu sesji. Przedstawiono sposoby realizacji programów badań przesiewowych w Holandii, Danii, Austrii, Polsce, Grecji, z uwzględnieniem specyfiki opieki zdrowotnej w tych krajach. Mówiono o czynnikach wpływających na skuteczność programów, w tym o dbałości o precyzję wykonywania poszczególnych badań, o kontroli przestrzegania procedury i roli szkolenia personelu. Oceniono czułość i specyficzność takich metod, jak behawioralna (test Ewinga), ABR czy otoemisja akustyczna wywołana trzaskiem. Podkreślono potrzebę wprowadzenia powszechnych badań skriningowych, a nie ograniczanie się jedynie do grup wysokiego ryzyka uszkodzenia słuchu.

Otoemisja akustyczna była drugim zagadnieniem najczęściej podejmowanym w czasie obrad. Potwierdzono jej ważną rolę w badaniach przesiewowych słuchu u noworodków. Na szczególne podkreślenie zasługuje wystąpienie prof. G. Salomona z Danii pt. *Dlaczego i jak stosuje się OAE w badaniach przesiewowych słuchu u noworodków w Kopenhadze?* oraz dr. Stevensa pt. *Odległe wyniki zastosowania OAE i ABR w badaniach przesiewowych słuchu u noworodków z grup zwiększonego ryzyka*. Otoemisję akustyczną rozpatrywano także w aspekcie zastosowania jej do oceny otoksytyczności. Ważnymi doniesieniami z tego zakresu były prace H. P. Zennera z Niemiec pt. *Polekowe uszkodzenia ślimaka* i Jean-Marie Arana z Francji pt. *Diagnostyka — postępowanie w chorobach uszu: mocne i słabe punkty ślimaka*. Kilka doniesień dotyczyło znaczenia badań OAE w przypadkach urazu akustycznego. Na podkreślenie zasługują prace M. Śliwińskiej-Kowalskiej z Łodzi, B. J. Ceranica z Londynu i K. Stephana z Innsbrucku.

Problem zastosowania otoemisji w diagnostyce uszkodzeń pozaślimakowych poruszony w wystąpieniu prof. Collettiego z Verony pt. *Diagnostyka i postępowanie w chorobach uszu: nerwiaki nerwu słuchowego* wywołał również bardzo żywą dyskusję. Poza diagnostyką zwrócono uwagę na znaczenie rehabilitacji osób niedosłyszących, w tym także właściwego dopasowania aparatów słuchowych. Dwie sesje poświęcono nowoczesnym metodom aparowania. Oprócz trzech wiodących tematów omówiono zagadnienia związane z głębokim uszkodzeniem słuchu, diagnostyką i kwalifikacją do wszczepów ślimakowych. Dr M. K. Shaheen przedstawił wyniki badań nad populacjami włókien neuronalnych u osób z głębokim niedosłuchem i rozważał zastosowanie informacji o liczbie czynnych komórek zwojowych w prognozowaniu korzyści wpływających z zastosowania implantów ślimakowych u kandydatów do wszczepów. Prof. Colletti w swoich wystąpieniach dotyczących diagnostyki i postępowania w przypadkach guza nerwu słuchowego przedstawił zmiany, jakie dokonały się

w tej dziedzinie w ciągu ostatnich lat. Coraz częściej możliwe jest wykrycie guzów o małych rozmiarach. Dzięki postępowi technicznemu lekarze mogą stosować nowe metody diagnostyczne, w tym rezonans magnetyczny i śródoperacyjne monitorowanie funkcji nerwu słuchowego. Prof. Colletti proponuje jako metody diagnostyczne w przypadku podejrzenia guza nerwu słuchowego: audiometrię tonalną, audiometrię mowy, badanie odruchu strzemiączkowego i ABR w porównaniu z rezonansem magnetycznym i monitorowaniem śródoperacyjnym. Wymaga to weryfikacji strategii postępowania diagnostycznego i terapeutycznego. W innych sesjach poruszono również zagadnienia związane z percepcją głośności przez osoby ze zmysłowo-nerwowym uszkodzeniem słuchu, omówiono problemy rehabilitacji logopedycznej, diagnostyki oraz postępowania w przewlekłych zapaleniach uszu, obwodowych i centralnych uszkodzeniach słuchu. Zwrócono także uwagę na zaburzenia słuchu u ludzi starszych oraz diagnozowanie i rehabilitację niedosłuchu u osób upośledzonych.

Wśród uczestników Konferencji była liczna grupa z Polski — z ośrodków w Krakowie, Łodzi, Poznaniu i Warszawie. Z Polski przedstawiono łącznie siedem prac wygłoszonych i dwa plakaty:

a) z Ośrodka Diagnostyczno-Lecznico-Rehabilitacyjnego dla Osób Nie-słyszących i Niedosłyszących „Cochlear Center” i Kliniki Otolaryngologii Akademii Medycznej w Warszawie

1. H. Skarżyński, K. Kochanek, M. Góralówna, A. Geremek, M. Mueller-Malesińska, B. Wróbel, A. Jędrusik, E. Matejuk-Studzińska. *Program powszechnych badań przesiewowych słuchu u noworodków w Polsce*. Program jest realizowany jako zadanie zlecone przez Ministra Zdrowia i Opieki Społecznej.

2. K. Kochanek, H. Skarżyński, G. Janczewski, A. Jędrusik. *Ocena progu słyszenia za pomocą ABR wywołanego trzaskiem i tonami 0,5 i 1 kHz*.

3. A. Geremek, M. Góralówna, M. Mueller-Malesińska, E. Matejuk-Studzińska, H. Skarżyński. *Występowanie rodzinnych uszkodzeń słuchu w pierwszym pokoleniu — obserwacja przypadków*.

4. H. Skarżyński, M. Mueller-Malesińska, K. Kochanek, J. Zagrodzka, A. Geremek, M. Góralówna, E. Matejuk-Studzińska, A. Jędrusik, B. Wróbel, J. Kosmalowa, E. Michałowska — plakat *Wybrane problemy dotyczące wprowadzenia programu „Pomoc dla osób niedosłyszących w Polsce”*.

b) Z Instytutu Medycyny Pracy — Samodzielnej Pracowni Audiologicznej w Łodzi

5. M. Śliwińska-Kowalska, W. J. Sułkowski. *Otoemisja akustyczna w ocenie pohałasowych uszkodzeń słuchu*.

6. K. Morawski, M. Śliwińska-Kowalska, W. J. Sułkowski, H. Zielińska-Dulinkowska. *Otoemisja akustyczna a słuch absolutny*.

7. W. J. Sułkowski, M. Śliwińska-Kowalska. *Skompenso-wane pohałasowe uszkodzenia słuchu i medikolegialne aspekty diagnozy*.

c) Z Kliniki Foniatrii i Audiologii Akademii Medycznej w Poznaniu

8. A. Prusze-wicz, A. Sekuła. *Czynniki negatywnie wpływające na rehabilitację dzieci z uszkodzeniami słuchu*.

d) Z Kliniki Otolaryngologii Akademii Medycznej Szpitala Czerniako-wskiego w Warszawie

9. W. Bochenek, Z. Ranachowski, J. Kiciak, A. Kukwa — plakat *Uwagi i spostrzeżenia dotyczące otoemisji wywołanej (EOEs) i audiometrii z zastosowaniem elektrostymulacji wysokoczęstotliwościowej (SEHFA) przy użyciu urządzenia doświadczalnego*.

Podczas obrad oraz poza oficjalną częścią naukową w osobistych kontak-tach uczestnicy zjazdu wielokrotnie podnosili kwestie uporządkowania nie-których terminów audiologicznych, dysproporcji w poziomie i organizacji opieki nad osobami z uszkodzeniami słuchu w poszczególnych krajach, możliwości wymiany naukowej i szkoleniowej pomiędzy ośrodkami. Na tym tle udział przedstawicieli z Polski był widoczny, a ożywiona dyskusja po przedstawieniu prac podkreślała ich znaczenie.

Henryk Skarżyński, Anna Geremek,
Agnieszka Jędrusik, Bożena Wróbel, Elwira Michałowska
Warszawa